

РЕШЕНИЕ

№ 12324

гр. София, 09.04.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

**АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XIX КАСАЦИОНЕН
СЪСТАВ**, в публично заседание на 21.03.2025 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Катя Аспарухова

ЧЛЕНОВЕ: Мария Ситнилка
Мирослава Йорданова-Великова

при участието на секретаря Розалия Радева и при участието на
прокурора Стела Спасова, като разгледа дело номер **1420** по описа за **2025**
година докладвано от съдия Катя Аспарухова, и за да се произнесе взе
предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и сл. от Административно-процесуалния кодекс /АПК/, вр. чл. 63в от З
наказания /ЗАНН/.

Образувано е по касационна жалба на „ПИНК ХАУС“ ЕООД, с ЕИК[ЕИК], адрес: [населено място], [улица]
М. Б. с ЕГН [ЕГН], чрез адвокат И. Т. против РЕШЕНИЕ № 4750 от 30.10.2024г. на Софийски районен
ПОТВЪРДЕНО НАКАЗАТЕЛНО ПОСТАНОВЛЕНИЕ № 778173-F769927 от 09.07.2024г. издадено от И. Ц.
С., с което на касатора на основание чл.179, ал.1 от Закона за данък върху добавената стойност /ЗДДС/ е на
на 500 /петстотин/ лева, за нарушение на чл.125, ал.5 от ЗДДС, както и са присъдени разноски по делото.

В касационната жалба са изложени оплаквания, че са налице касационни основания за отмяна на решението
че не са посочени дата и място на нарушението, което е пречка да се установи, от коя дата започва да т
административно-наказателната отговорност по смисъла на чл. 81, ал. 3 във вр. с чл. 80, ал.1, т.5 от
предпоставките за приложение на чл. 28 от ЗАНН. В тази връзка сочи, че декларацията е била надлежно
оглед изложеното се моли да се уважи касационната жалба и да се отмени решението на СРС, със
постановление- отменено.

В съдебно заседание касаторът – „ПИНК ХАУС“ ЕООД редовно призован, не се представлява.

Ответникът – директор на офис И. в ТД на НАП, чрез юрисконсулт С. оспорва жалбата. Претендира присъж

Представителят на СГП изразява становище, че решението на СРС следва да бъде оставено в сила, а касацио

Административен съд София-град като се запозна с изразените становища и въз основа на основанията из

по реда на чл.217 и чл.218 от АПК, намери за установено следното:

Касационната жалба се явява допустима, като подадена в срок и от надлежна страна срещу подлежащ на осмисляне акт.

Обжалваното съдебно решение е валидно и допустимо, постановено по подадена в срок жалба срещу напълно обоснован акт.

В производството пред СРС е установено, че на 28.05.2024г. при извършена проверка в информационния регистър намира се в [населено място], [улица], че при подаване на справка-декларация по ЗДДС от „ПИНК ХАУС“ лице по ЗДДС не е изпълнило задължението си, чрез представителя си, да подаде справка декларация по ЗДДС. Тази справка декларация е следвало да подаде до 14.04.2024 г., съответно е подадена на 20.05.2024г., Проверяващите приели, че с това деяние дружеството е осъществило състава на нарушение по чл. 125, ал. 1 от ЗДДС.

Въз основа на съставения АУАН, на 09.07.2024г. Директор на офис „И.“ в ТД на НАП издал обжалван акт 778173-F769927 от 09.07.2024г., с което наложена на „ПИНК ХАУС“ ЕООД имуществена санкция в размер от ЗДДС.

При посочените фактически установявания, СРС е обосновал правен извод, че АУАН и НП са издадени от компетентни органи, в предвидените в ЗАНН давностни срокове, при спазване на материалния закон и процесуалните правила. Съдът е приел, че от правна страна, от доказателствения материал по делото безспорно е установено извършено нарушение, а при индивидуализирането на административно- наказателната отговорност на касатора е правно обосновано.

НАСТОЯЩИЯТ КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ НАМИРА, ЧЕ ОСПОРЕНОТО РЕШЕНИЕ Е ПРАВИЛНО.

Споделят се направените от първоинстанционния съд правни изводи, че при съставяне на АУАН и издаването на НП процесуалните правила - и двата акта съдържат всички изискуеми реквизити по чл. 42 и чл. 57 от ЗАНН, точно и конкретно, като е дадена съответна на фактическото описание правна квалификация.

Въз основа на приетите доказателства, СРС правилно и обосновано е приел, че е налице неизпълнение на задължение от страна на търговеца като не е изпълнил задължението си да подаде справка декларация за м.03.2024г. в срок. Обоснована на събраните доказателства е преценката на СРС, че в хода на административно наказателно производство нарушения на административно производствените правила. АУАН е съставен от длъжностно лице, което посочва необходимите реквизити по чл. 42 от ЗАНН и е надлежно предявен. НП е издадено от компетентен орган по ЗАНН и е надлежно връчено. В конкретния случай обратно на твърдението в касационната жалба, изрично е посочено, че справка-декларация за м. март 2024 г., която е следвало да бъде подадена в ТД на НАП до 14.04.2024г., както и била подадена едва на 20.05.2024 г. При това словесно описание на нарушението съдът приема, че с неконкретно и с посочването, че същото е извършено и чрез бездействие /в законоустановения срок и довършено с действие не е нарушено правото на защита на санкционираното дружество. От описанието санкционираното дружество справка-декларация не е подадена, кога е следвало да бъде подадена и кога в действителност е подадена, по отношение на не е нарушено.

Правилни са изводите на районният съд, че процесното нарушение е напълно доказано от обективна и обоснована доказателствени средства, оценени поотделно и в тяхната взаимна връзка. Изводите на съда се споделят на основание чл.221, ал.2 пр.2-ро АПК се прави препращане към същите..

Правилна е и преценката на СРС за неприложение на чл. 28 от ЗАНН. Неизпълнението на законовото задължение, наличието на определен противоправен резултат. Извършеното нарушение не се характеризира с по-ниско значение на обществените отношения, които защитава ЗДДС, в сравнение с обичайните нарушенията от същия вид, и при подаването на декларацията по чл. 125, ал. 1 от ЗДДС за м.03.2024 г., равняващ се на 1 месец и 05 дни, същото не може да бъде респ. дружеството не следва да бъде освободено от административно-наказателна отговорност.

Правилно е прието и за справедливо наложеното наказание. По силата на чл.179, ал.1 от ЗДДС - на лице, което не подава справка декларация, налага имуществена санкция в размер от 500 до 10000 лева като поради факта, че административно-наказателно, то се приема за справедлива.

По изложените съображения касационната инстанция намира, че оплакванията в касационната жалба са неосновани.

С оглед изхода на спора и на основание чл. 143, ал. 3 АПК следва да бъде уважено своевременно направо юрисконсултско възнаграждение на основание чл.63д, ал.4 ЗАНН, във връзка с чл.37 от Закона за правната помощ за заплащането на правната помощ, съдът го определя на 80 лева.

По изложените съображения и на основание чл. 221, ал. 2, изр. първо, предл. първо от АПК във връзка с чл.37 от Закона за правната помощ, съдът го определя на 80 лева.

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА решение № 4750 от 30.10.2024г. на Софийски районен съд по АНД № 11961/2024г.
ОСЪЖДА ЕТ „ПИНК ХАУС“ ЕООД, с ЕИК[ЕИК], адрес: [населено място], [улица], ет. 3, офис 337, пр. [улица], да заплати на Националната агенция за приходите сумата 80 /осемдесет/ лева - юрисконсултско възнаграждение.
Решението е окончателно.